

Čistý Bundeswehr Zvrácený sex Nacistům konečně zakázáno!

 [spiegel.de/politik/deutschland/ursula-von-der-leyen-und-die-bundeswehr-saeuberung-kolumne-a-1148774.html](https://www.spiegel.de/politik/deutschland/ursula-von-der-leyen-und-die-bundeswehr-saeuberung-kolumne-a-1148774.html)

Ministryně obrany Ursula von der Leyenová (CDU)

Foto: Lino Mirgeler/dpa

Můj kolega Konstantin von Hammerstein nedávno navštívil tankovou brigádu v Munsteru. Hammerstein píše o obranné politice pro SPIEGEL, jeho vzdáleným strýcem je Kurt von Hammerstein-Equord, deklarovaný odpůrce národních socialistů. Před lety napsal Hans Magnus Enzensberger velmi pěknou knihu o tomto výjimečném vojákovi s názvem „Hammerstein aneb zatvrzelost“.

Když novinář Hammerstein dorazil do Munsteru, tiskový mluvčí se zeptal, zda je příbuzný se slavným generálem. V důstojnické jídelně visí obrázek Kurta von Hammersteina a rád by mu ho ukázal. Ti dva se postavili před fotku. Bohužel na stěně, kde visela fotografie, bylo jen světlé místo. Někdo ho sundal, když hledal v německých kasárnách památky wehrmachtu.

To se děje v novém, vyčištěném Bundeswehru Ursuly von der Leyenové . Nejen obrázky Helmuta Schmidta mizí ze zdí, protože osoba na nich vyobrazená má na sobě špatnou uniformu, jsou odhozeni i hrdinové odporu. Ministr rozhodl, že jediná tradice , která může být pro Bundeswehr stále platná, je tradice 20. července. Naneštěstí všichni důstojníci kolem Stauffenberga nosili límce Wehrmachtu. To je činí nevhodnými pro vizuální prezentaci.

Dosáhli jsme třetího týdne „čistek“, které u vojáků nařídil von der Leyen. Vyrovnávání se s minulostí ve vojenské politice zmizelo z titulků, odsunul ho Trump a utrpení kandidátky SPD na kancléře. To ale neznamená, že pátrací čety nebudou pokračovat ve své práci s neúprosnou důkladností.

Každý pás a každá helma jsou vystaveny. To, že se vojáci strážního praporu objevili na návštěvě francouzského prezidenta s karabinou K98, jak čteme, standardní zbraní Wehrmachtu, bude mít jistě odpovídající důsledky.

Černobílé myšlení společnosti

V obrazoborectví se objevuje zvláštní arogance historie, která věří, že úderem pera lze Bundeswehr osvobodit od své zakladatelské historie a tím i od historické odpovědnosti. Věta „Wehrmacht nemá nic společného s Bundeswehrem“ je nejen pošetilá, ale jednoduše chybná, jak ukazuje pohled na důstojnický sbor v prvních letech.

Mnoho ze zakladatelů Bundeswehru sloužilo Hitlerovi na předních pozicích. Helmut Schmidt si jednou povzdechl, že v podstatě nemá smysl diskutovat o válce s lidmi, kteří tam nebyli, protože znají jen černobílé.

Není náhoda, že vše je složeno dohromady: vražedné fantazie nadporučíka Franca A., dospívající nadšení pro věci wehrmachtu, podivné iniciační rituály v některých kasárnách. Jakob Augstein mluvil o „sexuálních nacistech“ ve sloupku před dvěma týdny, brilantní stvoření slov, které obsahuje vše, co si část veřejnosti, která vždy Bundeswehru nedůvěřovala, vybaví, když slyší slovo „voják“.

Podezření, že Bundeswehr je obzvláště náchylný k pravicovým náladám, odhaluje nevolnost důkladně zpacifikované společnosti se zbytkovou populací, která toto uklidnění profesionálně podkopává. Skutečnost, že bojové jednotky Bundeswehru jsou stále převážně mužskou záležitostí, navzdory všem pokusům o feminizaci síly, to vzbuzuje ve své podstatě podezření. Kdo jsou tito lidé, které přitahují uniformy, zbraně a kamarádství? Může s nimi být něco špatně!

Válka zůstává krvavým řemeslem

Pokud jde o vnější reprezentaci, je vynaloženo maximální úsilí na sladění image souboru s očekáváním veřejnosti. První vystoupení ministra obrany po nástupu do funkce posloužilo ke zdůraznění slučitelnosti práce a rodiny. Neustále se mluví o Bundeswehru jako o atraktivním zaměstnavateli, o „občanech v uniformách“ a „vnitřním vedení“, jako by dnes armáda byla jakousi veřejnou službou s přidruženým střeleckým výcvikem.

Ale všechny ty řeči o hygieně nemohou pomoci ignorovat skutečnost, že lidé jsou cvičeni k zabíjení v kasárnách. Není to tak snadné, jak si myslíš. Namířit zbraň na jinou osobu a pak stisknout spoušť, vyžaduje hodně úsilí. Z výzkumu vojenské historie víme, že kolem 90 procent amerických vojáků střílelo kolem nepřítele ve druhé světové válce.

Válka je dodnes krvavé řemeslo, které vyžaduje určitou dispozici, všechny tradiční dekry to nemohou změnit. To, že se nám to občas připomíná, je skutečným nešvarem společnosti, která i v případě odebrání mobilního telefonu pro vzdělávací účely soud objasní, do jaké míry se jedná o porušení základních práv. Bez vtípu: Minulý týden musel berlínský soud rozhodnout, zda učitel může o víkendu sebrat studentovi telefon .

Reinhard Müller ve „FAZ“ poukázal na to, že už dnes je považováno za nerozumné, když jsou lidé tlačeni na hranici svých možností: „Pokud je ale i někdy drsný tón v tréninku považován za obtěžování nebo pochod do vyčerpání je považován za nehumánní, pak mír a svoboda může být brzy konec.“

Možná se rozhodneme zrušit nejen brannou povinnost, ale i výcvik na zabíjení. To by byl nepochybně příspěvek k vnitřnímu vedení, který by ocenila i veřejnost, která Bundeswehr kritizuje. Jiná věc je, zda lze ještě mluvit o armádě.